

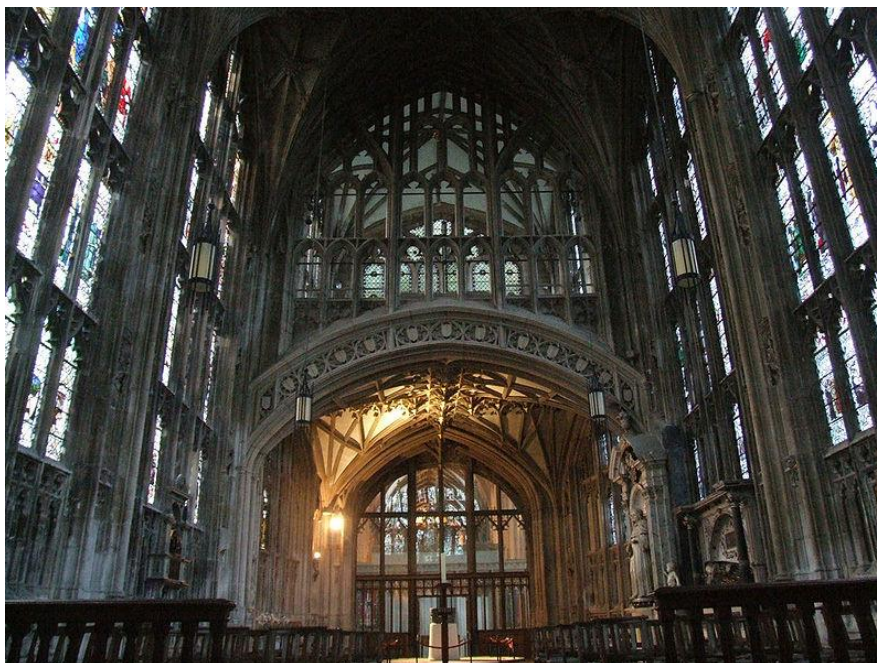
Perpendicular Style - perpendikulárna gotika

perpendikulárna gotika - angl. z lat. *perpendicularum* – „olovnica“; angl. *Perpendicular Style*; obdobie anglickej architektonickej neskej gotiky (1330-50 až 1.pol.16.st.), ktorá prešla okolo 1500 do *tudorovskej gotiky*, predstavujúcej záverečnú gotickú fázu; pomenovanie podľa dôrazu na vertikálnosť; prevažne zvislé línie *prútovej* konštrukcie, ktorá člení široké vysoké okná a múry; ďalšie znaky: *tudorovský oblúk* (tupo hrotitý), zložité *klenby vejárové* často z dreva (pozri *klenba drevená*), monumentálne okná, striedne *kružby* striedané kamenným panelovaním múrov vo vnútri aj zvonku, sústavy *arkierov* a *vežičiek*, *kaplnky* (pozri *Lady Chapel*), univerzitné kolégia, paláce, zámky; vzrast úlohy náhrobného sochárstva, v maliarstve ústup od náboženských námetov v súvislosti s *reformáciou*; významný najmä portrét ovplyvnený severskou *renesanciou*; z perpendikulárnej gotiky prevzala francúzska *flamboyantná gotika* *kružbové* motívy; pozri *gotika anglická*, *second pointed*, *Decorated Style*

Dudák: *zvislý štýl*; z lat. *perpendicularum* – „olovnica“ (čiže zvislica); neskorogotický architektonický štýl v Anglicku medzi rokmi 1350-1530; nadväzuje na *Decorated Style*; zjednodušuje ho a do istej miery je reakciou na tento štýl; zdôrazňuje dekoratívne členenie stien a okien zvislými prútmi (oproti zvlneným v *decorated style*), preseknutými prútmi horizontálnymi (vzniká pravouhlá sieť); v *perpendicular style* sa prejavuje snaha o priestorovú jednotu; steny sú redukované v prospech okien, *trifórium* je vylúčené, stĺpy nemajú hlavice; uplatňujú sa stále zložitejšie klenbové obrazce; chór je od lode oddelený vyrezávaným *lettnerom*, na ktorom býva osadený organ; vývoj perpendikulárneho štýlu vyvrcholil koncom 14.st. použitím typickej *vejárovej klenby* s dekoratívnymi nefunkčnými rebrami (krížová chodba katedrály v Gloucesteru); niekedy je chrám otvorený priamo do bohato zdobeného rovu (farský kostol St.Cuthbert vo Wellse); ďalšie významné stavby: kaplnka sv. Jura vo Windsore, kaplnka Henricha VII. vo Westminsterском opátstve, King's College v Cambridgi, katedrála v Gloucesteru; s neskorým perpendikulárnym štýlom sa prelína *tudorovská gotika*

Bathská katedrála

Interiér katedrály v Gloucestru

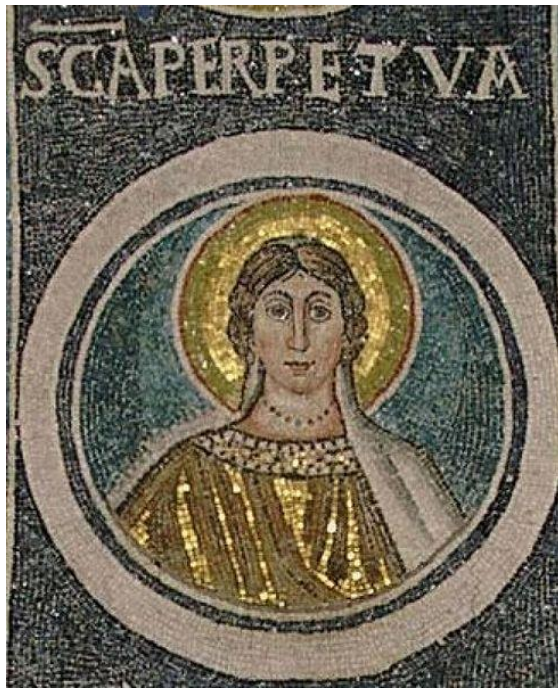
Perperuna - tiež *Paparuna* či *Dodola*; niekedy je chápaná ako ženský protipól *Perúna*, ktorého Bulhari uctievali v období sucha; literárne pramene hovoria, že počas rituálu chlapci a dievčatá vyberú zo svojho stredú jedného, oblečú ho do červenej košele a na hlavu mu dajú veniec, aby vyzeral ako kráľ Perún; chodia po domoch, hrajú, spievajú a často pripomínajú meno toho *besa* (v zmysle *démona*), polievajú vodou prezlečeného za Perúna a aj sami seba; ľudia im dávajú almužny, za ktoré nakúpia jedlo a pitie, usporiadajú hostinu, na oslavu Perúna; rituál či božstvo má mnoho pomenovaní, Srbi ho nazývajú Dodola, Chorváti Prporuša, Bulhari *Peperuda*, Perperuga, Perperuna, Perpeljuda, Peruniga, Dudulica, Dodola, Dudula či Lazarka, Rumuni Papaluga, Papaluda či Paparuda a balkánski Arumuni ho nazývajú Pirpiruno; podobné je aj meno Dzidzilejla, čo je podľa poľského kronikára Jána Długosza bohyňa manželstva; Perperuna však môže mať trácko-ilýrsky pôvod; existuje napr. trácka mýtická postava tzv. Dunajského jazdca, ktorý má epitetá Perkous, Perkous, Perkónis a jeho atribúty sú typické pre hromovládcu a tráckeho hrdinu spomínaného v *Iliade* menom Pejroos; ten bojuje ostrým kameňom, čo je typické pre hromovládcu; niektoré varianty názvu ako peperuda tiež môžu súvisieť s románskym označením pre motýľa, napríklad v rumunčine je označovaný ako papaluga; motýľ v ľudových piesňach predstavuje dievča, ktorá letí do nebies pre dážď; v pôvodnej forme rituálu bolo dievča obetované a jej smrť mala mať pozitívny vplyv na úrodu; môže ísť aj o symbolické prepojenie motýľa či mory a škodiacej *čarodejnice*; pozri *slovanská mytológia*

<https://cs.wikipedia.org/wiki/Perperuna>

<https://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9F%D0%B0%D0%BF%D0%B0%D1%80%D1%83%D0%B4%D0%B0> (Paparuna)

Perpetua a Felicitas - (†203); Perpetua bola kartáginská šľachtičná a mučienica; so svojou slúžkou Felicitas a ďalšími katechumenmi bola prenasledovaná v čase vlády rímskeho cisára Septimia Severa; spolu boli väznení a pripravovaní na smrť v *cirku* (pozri *ad bestias*); vo väzení mala sen ako lezie po nebezpečnom rebríku, na ktorom sú rôzne zbrane v ktorom ona vylezie nebezpečné rebríka, ku ktorému sú pripojené rôzne zbrane a na úpätí rebríka je drak, ktorý ohrozuje najprv jej brata Saturnina a neskôr Perpetuu; potom čo jej drak ublížil a vystupuje do záhrady; na záver svojho sna si Perpetua si uvedomí, že mučeníci budú trpieť; príbeh mučeníctva je uvedený v knihe „Passio S. Perpetuae sanctae Felicitatis et Sociorum“, ktorej autorom podľa niektorých mohol byť *Tertullian*; pozri *kresťanskí svätci*

http://en.wikipedia.org/wiki/Perpetua_and_Felicity

Sv. Perpetua (mozaika, Chorvátsko, 1280)

Mučeníctvo Perpetuy, Felicitas, Revocata, Saturnina a Secundula (miniatura z Menológia Basila II, 985)

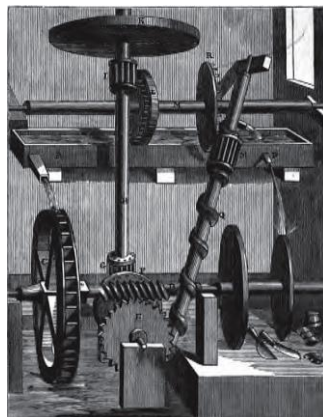
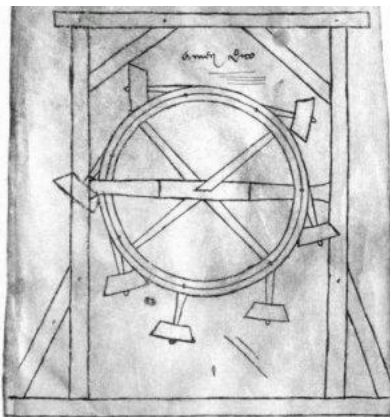
Rebrík sv. Perpetuy (ilustrácia z rukopisu „Speculum virginum“, 13.st.)

M. Wolgemut, W. Pleydenwurff, H. Schedel: Perpetua a Felicitas (Norimberská kronika, 1493)

perpetuum mobile - lat. – „večný motor“

1. stroj popierajúci zákon o zachovaní energie; utopický stroj, pohybujúci sa, pracujúci bez dodávania energie
2. v hudbe (tal. *moto perpetuo*) skladba napísaná v krátkych notách jedného druhu (osminách, šesnástinách) a rýchleho pohybu

Perpetuum mobile Villarda de Honnecourt (okolo 1230)

Perpetuum mobile poháňané vodou prečerpávanou archimédovým šraubom (G. A. Böckler, 1660)

Presto finále Chopinovej sonáty č.2

Perret Pieter - (†1637); flámsky rytec, možno že bol brat Etienne Perreta; narodil sa v Antverpách, 1574 sa učil v dielni Gerarda de Jode; 1594 bol prijatý ako majster v cechu svätého Lukáša v Antverpách; 1595 sa presťahoval do Madridu, kde pracoval pre spoločnosť Philipa II Španielskeho; 1600 práca pracoval pre dvor Portugalska; zomrel v Madride

<https://art.famsf.org/pieter-perret>

<https://www.google.sk/search?q=Perret+Pieter&espv=2&biw=1850&bih=995&tbm=isch&tbo=u&source=univ&sa=X&ved=0CEkQsARqFQoTCLziltCA4cgCFWK8cgodVoANgw>

P. Perret: Kristus medzi učencami (1591)

Persa - v gréckej mytológii dcéra Titana Okeana a jeho manželky Tethys; matka Heliovho syna Aieta a Kirké; sestra Klymény

Persefona - gréc. Περσεφόνη/Persefone; lat. Proserpina

-v gréckej mytológii dcéra Dia a Déméter, manželka a spoluvládkyňa Hádesa, boha podsvetia, ktorý ju uniesol; Zeus, aby uzmieril rozhnevanú Déméter, rozhodol, že má jej dcéra prežiť v podsvetí tretinu roku a na dve tretiny sa má vracieť k matke na zem; v mytologickej symbolike Persefoné znamená obilie, ktorého matkou je Déméter, t.j. zem; jej kultové meno bolo Kore (porovnaj koré); pozri Proserpina, eleuzinie, Liber a Libera; orfizmus; kohút, cyprus

<http://en.wikipedia.org/wiki/Persephone>

<http://isearch.avg.com/search?cid=&mid=ae184cab4df747d0a9c4d5343d864f68-a4fc3dd81ec8f3214b30c42ccbd47470d5755f6d&lang=sk&ds=AVG&pr=fr&d=&v=&pid=AVG&sg=&sap=dsp&q=Persefone+z+Pirea>

<http://en.wikipedia.org/wiki/Tartarus>

Zamarovský: v *podsvetí* mala rovnaké postavenie ako Diova manželka *Héra*; bola Hádovou spoluvládkyňou nad duchmi mŕtvych a podsvetnými bohmi (pozri *bohovia podsvetia*); žiarlivo dbala, aby žiaden zomrelý z ich kráľovstva neunikol a každý smrteľník sa do neho včas dostal; bola neúprosná a neľútostná ako sám *Hádes*; nemala rada ľudí ani ostatných bohov a to jej vracali ostatní bohovia; Hádovou manželkou sa stala proti svojej vôli; pred sobášom bola milá a príjemná, žila v spoločnosti *nýmfi*, zabávala sa s nimi na lúkach spevom a tancom, trhaním kvetov; keď raz pri prechádzke odtrhla kvet *narcisu* (kvet smrti), vynoril sa pred ňou z hĺbín Hádes, zmocnil sa jej a prepadol sa do zeme; jej matka Deméter sa síce okamžite rozbehla za jej výkrikom, ale už po nej nenašla ani stopu; bez jedla a pitia Deméter blúdila a hľadala svoju dcéru, až jej nakoniec *Hélios* prezradil, čo sa stalo; Deméter sa vybrala na *Olymp*, kde Dia zahrnula výčitkami, lebo bez jeho vedomia sa tento čin nemohol stať; žiadala, aby jej dcéru okamžite vrátil; Zeus poslal do podsvetia svojho posla *Herma*, ale bolo neskoro; Hádes sa medzitým s Persefone oženil a dal jej zjesť jadrá *granátového jablka*, ktoré bolo symbolom *manželstva*; navyše keď niekto niečo v podsvetí zjedol, nemohol sa už vrátiť späť na svet živých (porovnaj pitie vody z podsvetnej rieky *Léthé* alebo zjedenie hlúzy rastliny *asfodel*); do dlhom vyjednávani Zeus dosiahol kompromis: Demeter súhlasila, aby jej dcera ostala Hádovou manželkou a bude s ním pobývať tretinu roka v podsvetí; Hádes sa zaviazal púšťať ju na dve tretiny roka na svet, aby žila so svojou matkou > na jar prichádza Persefone na svet a Deméter dáva z radosti nad jej návratom plodivú silu rastlinám, aby jej návrat celá príroda vítala zeleňou a kvetmi; keď sa na konci jesene Persefone vracia do ríše mŕtvych, Deméter za ňou smúti a s ňou aj celá príroda; v starších mýtoch Persefone prísna a nevládna, časom dostáva miernejšiu podobu; ako dcéra Deméter sa nazýva *Kore* (dievča); k matke mala láskyplný vzťah a rada ju sprevádzala (bola prítom, keď Demeter darovala prvé obilné zrno *Triptolemovi*); v podsvetí jej srdcom pohlal iba *Orfeus* spievajúci o svojej láske k zahynutej manželke *Eurydike*; ináč sa stala pasívnou hrdinkou príbehu, keď do podsvetia prišiel kráľ *Lapitov Peiritoos* a žiadal, aby mu Persefone prenechal, že sa s ňou chce oženiť; Hádes ho odsúdil k večnej nehybnosti, rovnako ako *Thesea*, ktorý ho sprevádzal (neskoršie ho oslobodil *Hérakles*); na rozdiel od tradičnej verzie Persefone považovaná v neskorších časoch za matku boha *Zagrea*, respektíve za manželku boha *Iakcha*, t.j. dvoch bohov stotožňovaných s *Bakchom*; pôvodne Persefone uctievaná v rámci kultu svojej matky v *eleuzínskych mystériách*; v rade miest uctievaná aj samostatne (napr. *Lykosura* v *Arkádii*); v *Athénach* uctievaná pod menom *Basileia*; v neskorších kultoch splývala s kultom *Hekate*, *Kybele*, *Gaie* a nakoniec egyptskej *Izidy*; v *rímskej mytológii* nazývaná *Proserpina* a jej manželom bol *Pluto* alebo *Dis*; Persefone zobrazovaná v dvoch podobách: ako prísna vládkyňa podsvetia alebo krásna dievčina; v prvej podobe známa predovšetkým z *vázového maliarstva* (najznámejšia váza z čias okolo 340 pr.Kr. v Národnom múzeu v Neapole: "Hádove podsvetné kráľovstvo"); plastiky: *terakotový* reliéf z čias okolo 460 pr.Kr. ("Hádes a Persefone" z Lokry; dnes Národné múzeum v Reggio di Calabria); v druhej podobe sa opäť vyskytuje často vo vázovom maliarstve; v sochárstve: reliéf z Feidiovej školy z 430-420 pr.Kr. („Demeter a Kore“; reliéf nájdený vo vykopávkach v *Eleuzíne*; dnes v Národnom archeologickom múzeu v Aténach) a socha *Persefone z Pirea*; v novoveku: maľby: "Únos Proserpiny: Dürer (1500), N.dell'Abbate (1560, *Louvre*), J.Heinz (koniec 16.st.), Rembrandt (1632, Obrazáreň v berlínskom Dahleme), B.Bianco (1625-30, Valdštejnský palác v Prahe), C.Carlone (1727-30, Clam-Gallasov palác v Prahe); sochárstvo: "Únos Proserpiny": F.Giradon (1699, *Versailles*), L.S.Boizot (1786, Wallaceova zbierka v Londýne); Bernini (*Pluto unáša Proserpinu*; 1622, *Villa Borghese* v Ríme)

Zamarovský v súvislosti s heslom *Theseus: Peiritoos* žiadal od *Thesea*, aby mu pomohol dostať za manželku bohyňu Persefone, manželku vládcu podsvetia; hoci mu to *Theseus* vyhováral, napokon obaja išli do podsvetia, kde ich Hádes posadil na kamennú stoličku, ku ktorej prirástli; Peiritoos už nikdy nepustil, ale *Thesea* a po čase vyslobodil *Herakles*; jednako len urazení bohovia potrestali *Thesea* tým, že ho v ďalšom živote opustilo šťastie

Biedermann: Persefone a Demeter zasvätená rastlina *asfodel*; symbolom Persefone bol *cyprus*

Baleka: Persefone ako kráľovná kresťanského *podsvetia*, t.j. *pekla* býva zobrazovaná ako škaredá starena

www: podľa *Ovidia* boli Sirény boli spoločníčkami mladej *Persefone* a dostali od *Demeter* krídla, aby hľadali jej dcéru, keď ju *Hádes* uniesol; podľa *Hygiea* však *Demeter* prekliala Sirény za to, že zasahovali do únosu *Persefony*

Wensleydalová v súvislosti s heslom *Sirény*: v inej legende vystupujú Sirény ako *Nymfy*, spoločníčky *Persefone*, ktorú uniesol *Hádes*; Sirénam v ich smútku narástli krídla, aby ju mohli hľadať

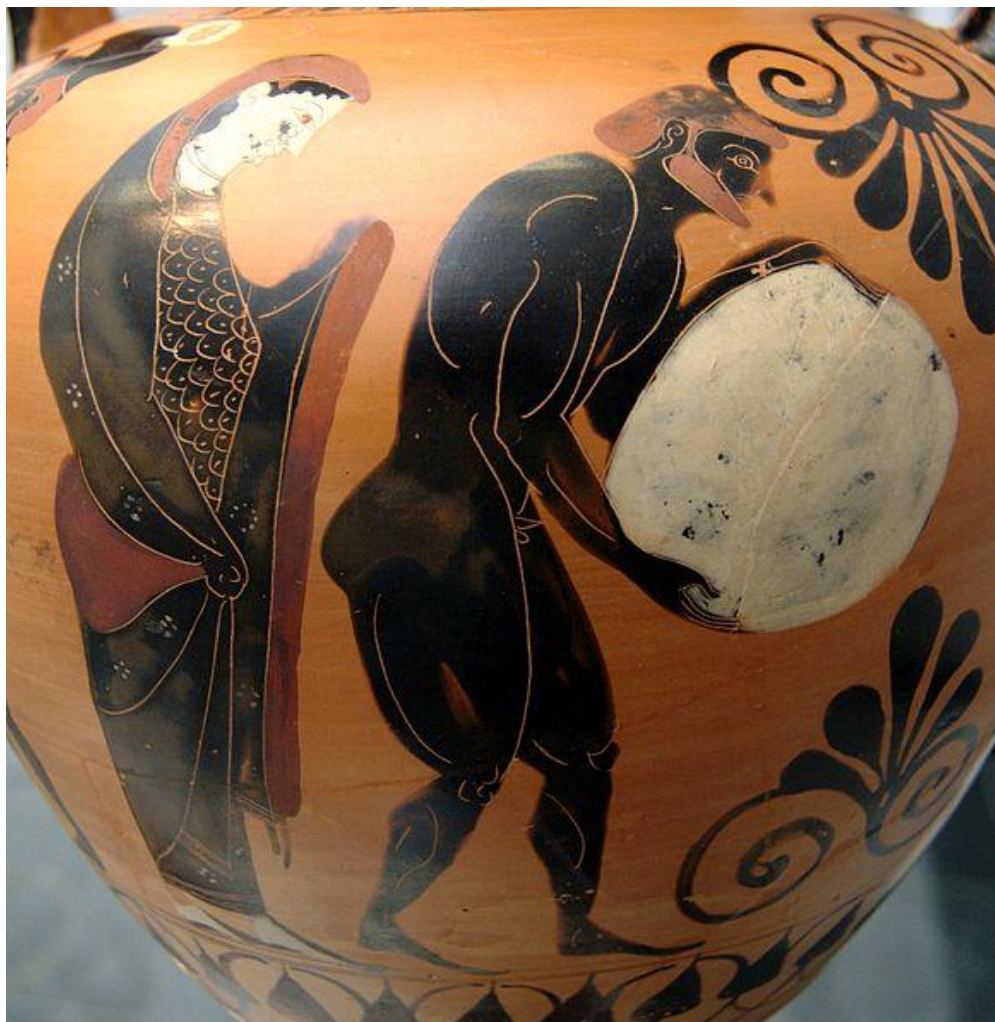
Persefone otvára líkon mystikon. Tzv. Pinax Persephone (Magna Graecia, 5.st.pr.Kr.)

Pinax Hádes a Persefone na tróne (Locri, Taranto, Taliansko 5.st.pr.Kr.)

Persefone (antická socha)

Persefone dozerá na Sifyfa v Tartare (antická keramika)

H. Powers: Persefona

G. Luka: Únos Proserpiny

Ch.-A. Coypel: Únos Persefone (1720)

L. F. Leighton: Návrat Persefony (19.st.)

D. G. Rossetti: Persefone (1873-1877)

O. Kokoschka: Hádes a Persefone (1950)

Persefone z Pirea - jedna z najlepšie zachovaných antických sôch z čias okolo 420 pr.Kr.

Persefone z Pirea (okolo 420 pr.Kr.)

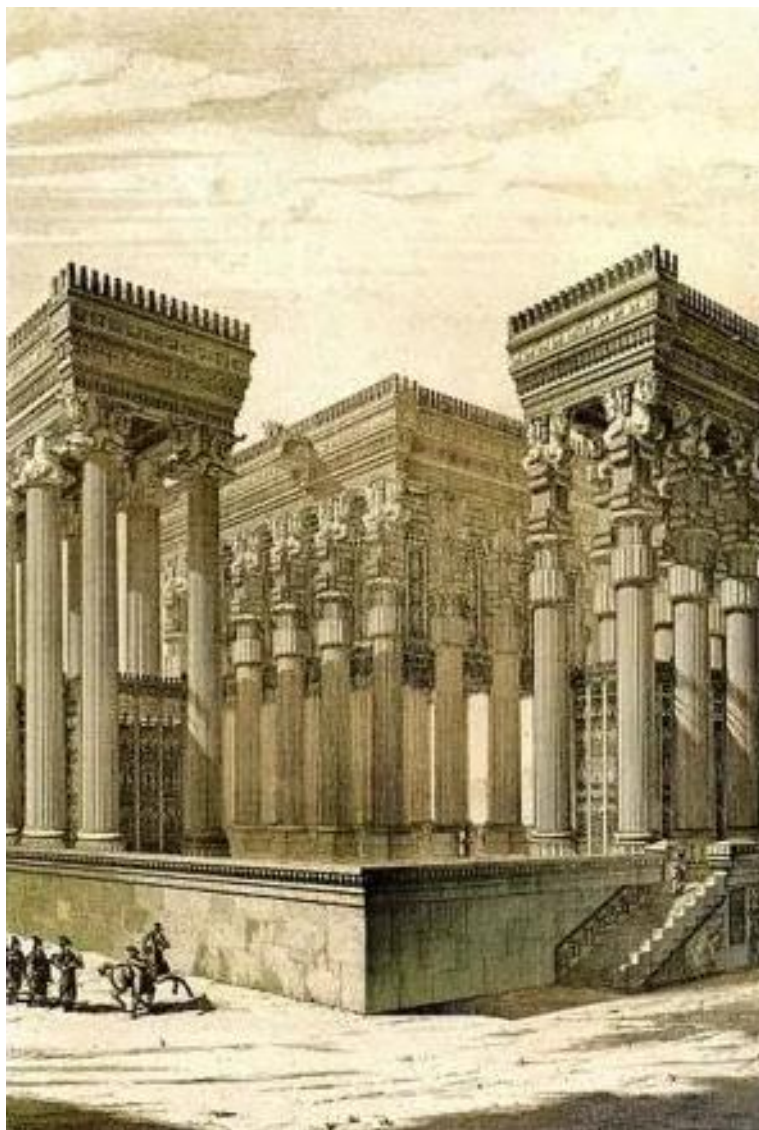
Persepolis - staroveké mesto na pôvodnom *elamskom* teritóriu; založené Dáreiom I. okolo 450 pr.Kr. zo staroperzskej dynastie *Achajmenovcov* (pozri *perzská ríša*); 332 pr.Kr. dobyté a vypálené *Alexandrom Macedónskym*, údajne na popud Alexandrovej milenky *Thais*; pozri *apadána*, *Homa*

<http://www.lookandlearn.com/history-images/M189141/Persepolis-Propylaea?img=46&search=Persepolis&bool=phrase>

<http://www.lookandlearn.com/history-images/search.php?img=41&search=Persepolis&bool=phrase>

Ch Chipiez: Rekonštrukcia Persepolis

Rekonštrukcia hypostylovej siene v Persepolis

Perses - v gréckej mytológii Titán, syn *Titána Kria* a jeho manželky *Euryboi*; pozri *Titáni, kozmogónia*

Perseus - Zamarovský: v gréckej mytológii syn *Dia* a *Danae*; jeden z mála gréckych hrdinov bez zápornej črty; krásou sa vyrovnal bohom, bol silný, obratný, odvážny a vždy úspešný; keď sa jeho ded *Akrisios* dozvedel, že podľa veštby zahynie rukou svojho vnuka, uväznil dcéru *Danae* v podzemnej komnate z kameňa a bronzu; Zeus, ktorému sa *Danae* páčila, sa k nej dostal cez krov v podobe zlatého dažďa; keď sa *Akrisios* dozvedel, čo sa stalo a narodil sa mu vnuk *Perseus*, napriek tomu, že chlapec mal božský pôvod, zatvoril matku aj dieťa do veľkej truhlice, ktorú osobne ju zatíkol a dal hodiť do mora; vlny odniesli truhlicu k ostrovu *Serif*, kde ju vylovil rybár *Diktys*, brat serifského kráľa *Polydekta*; keď sa *Danae* roky bránila kráľovmu zvädzaniu a odmietala stať sa jeho ženou, pokúsil sa ju *Polydektes* dostať násilím; *Perseus* matku ubránil; aby sa zbavil *Persea*, vyslovil kráľ pochybnosť o jeho božskom pôvode a vyzval ho, aby ho dokázal nadľudským činom: dal mu za úlohu zabiť *Medúzu*; *Perseovi* pomohli bohovi *Hermes* (dal mu čarovný zakrivený meč) a *Athéna* (dala mu lesklý medený štít, v ktorom sa všetko odrážalo); o pobyte *Medúzy* a jej sestier (*Gorgóny*) vedeli iba *Graie*; mali dohromady jedno oko, ktoré si vymieňali; *Perseus* počkal na okamih, keď si ho vymieňali a boli všetky slepé, zobral im oko a prinútil prezradiť cestu ku *Gorgonám*; cesta viedla cez háj *ným*f, ktoré dali *Perseovi* užitočné dary: *Hádovu* prilbu, ktorá robila človeka neviditeľným, *Hermovy* okrídlené sandále, ktoré dali človeku možnosť lietať, a čarovnú kapsu, ktorá sa zväčšovala a zmenšovala podľa toho, čo v nej bolo; takto vyzbrojený *Perseus* odletel na ostrov *Gorgón*; našiel ich ležiace na bruchu a zakryté krídlami a rozpoznať medzi nimi smrteľnú *Medúzu* mu pomohol *Hermes*; keď odsekol *Medúze* hlavu, pozerajúc pritom do lesklého štítu, hodil jej hlavu do kapsy a zmizol dvom zvyšným rozzúreným

Gorgónam vďaka Hádovej prilbe; z preliatej krvi Medúzy sa zrodil okrídlený kôň *Pegas* a obor *Chrysaor*; okrídlené sandále Persea doniesli až do severnej Afriky k *Titánovi Atlasovi*, ktorý tu niesol za trest nebeskú klenbu (pozri *Titanomachia*); Atlas poznal *veštbu*, že Diov syn mu veľmi ublíži; keď mu Perseus povedal, že je synom Dia a zabil Medúzu, obvinil ho z klamstva a vyhnal ho; Perseus odvrátil hlavu a ukázal mu hlavu Medúzy ako dôkaz; len čo ju Atlas zazrel, skamenel a premenil sa na pohorie, ktoré sa dodnes nachádza medzi Marrákešom a Tunisom; Perseus ďalej pokračoval v ceste, ale v rozpálenom vzduchu *Afriky* mu presakovala jedovatá Medúzina krv cez kapsu; tam kde sa kvapky dotkli zeme, zrodili sa z nich jedovaté hady; časom sa tak rozmnožili, že zničili v krajine život a premenili ju na *púšť*; keď sa Perseus dostal až na okraj sveta (Etiópie), zazrel kráľovský palác a pri skale pri mori prikovanú *Andromedu*, dcéru kráľa *Kefea* a *Kassiopeie*; mala vykúpiť svojím životom vlast' ohrozenú morskou obludou *Keto*; pod prisľubom kráľovských rodičov, že sa stane jeho ženou, ju zachránil; počas svadobnej hostiny vtrhol do paláca Andromedin bývalý nápadník *Fineus*, ktorý sa jej predtým zriekol, lebo nemal odvahu postaviť sa oblúde, a obvinil Persea z krádeže neviest; po boji v hodovnej sieni, ktorý sa rozpútal medzi Fineovou družinou a svadobčanmi, Perseus rozhodol boj opäť tým, že za pomoci Medúzinej hlavy premenil nepriateľov na kameň; potom sa Perseus vrátil s manželkou Andromedou na ostrov *Serifos* (pozri *koral*); *Polydektes* sa práve usiloval zajať *Danae*, ak by náhodou opustila Diov chrám, do ktorého sa pred ním ukryla; ani *Polydektes* neveril, že Perseus zabil Medúzu, tiež ho nazval luhárom a stihol ho rovnaký osud ako *Atlasa*; potom odovzdal vládu na ostrove *Serif* *Diktovi* a sám sa s matkou a manželkou vrátil do rodného *Argu*; jeho ded kráľ *Akrisios* zo strachu pred nimi ušiel; Perseus vrátil okrídlené sandále *Hermovi*, prilbu *Hádovi* a kapsu *nymfám*; Medúzinu hlavu venoval *Aténe*, ktorá si ju potom pripevnila na prsný pancier (pozri *gorgoneion*); keď *Akrisios* videl, že sa Perseus nechce pomstiť, vrátil späť na ostrov, ale svojmu osudu predsa neušiel; počas slávnostných hier ho nechtiac usmrtil hodeným diskom; v žiali sa Perseus rozhodol opustiť *Argos* a vymeniť si s priateľom *Megapentom* hrad v *Argu* za *Tyrins*; Perseus v okolí *Týrynu* vybudoval mocné hrady *Mideu* a *Mykény*; nakoniec boli Perseus a *Andromeda* z vôle bohov premenení na súhvezdie (pozri *metamorfóza*); na zemi zanechali slávnych potomkov: najstaršieho syna *Alkaia*, ktorý sa stal kráľom v *Týryne*, *Elektryóna* a *Stenela*, ktorí sa stali kráľmi v *Mykénach*; najslávnejším potomkom Persea bol jeho vnuk *Hérakles*; Perseus sa stal praotcom perzských kráľov; mýtus o Perseovi spomína už *Homér* a zachoval sa na vyše 100 *vázových malbách*, niektoré z nich pochádzajú už zo 6.st.pr.Kr.: Perseus na úteku po zabíí Medúzy (30 váz), Perseus zabíjajúci Medúzu (16 váz), Perseus s *Danae* a truhlicou (15 váz), Perseus a *Andromeda* (14 váz) a ď.; v 2.pol.4.st. pr.Kr. namaľoval *Nikias* obraz Perseus a *Andromeda*; dochoval sa v pompejskej kópii z čias okolo 70 po Kr. (dnes v Národnom múzeu v Neapole; pozri *pompejské maliarstvo*); najstaršie sochárske dielo Perseus zabíja Medúzu zachované na *metope* tzv. chrámu C v *Selinunte* z čias okolo 540-530 pr.Kr. dnes v Národnom múzeu v *Palerme* (*Selinunte* - grécke antické mesto na juhozápadnom pobreží *Sicílie*, dnes v ruinách); antické sochárstvo: *helenistický* reliéf Perseus oslobodzujúci *Andromedu* (dnes Kapitolské múzeum v *Ríme*); mozaika: Perseus a *Andromeda* (pol.2.st.pr.Kr.; Múzeum *Bardo* v *Tunise*); novoveké maliarstvo: *P.di Cosimo*: Perseus s oslobodenou *Andromedou* (15.st.), *Tizian*: Perseus a *Andromeda* (1555; *Wallaceova zbierka* v *Londýne*), *Tintoretto*, *R.Manetti*: *Andromeda oslobodzovaná Perseom* (1589, *Villa Borghese* v *Ríme*), tri obrazy *Rubensa*: Perseus a *Andromeda* (1620-40, štátne múzeá v *Berlíne*, v *Prade* a *Ermitáži*); *Lemoine*, *R.Mengs*, *E.Burne-Jones*, *Filla*, *Hynais*; novoveké sochárstvo: *B.Cellini*: Perseus (1545-54, *Loggia dei Lanzi* vo *Florencii*), *P.Puget*" Perseus oslobodzuje *Andromedu* (1684, *Louvre*), dve sochy *A.Canovu*: Perseus s hlavou Medúzy (1792, *Vatikánske múzeá* a 1800 v *Ermitáži*) *Rodin*: Perseus a *Gorgona* (*Rodenove múzeum* vo *Philadelphii*); pozri *Filemón* a *Baukida*

[http://it.wikipedia.org/wiki/Perseo_\(mitologia\)](http://it.wikipedia.org/wiki/Perseo_(mitologia))

Perseus s hlavou Medúzy (rímska freska z Villy San Marco v Stabiae)

Perseus s hlavou Medúzy (Boetius: Scholia In Germanicum Sangermanensia, 950)

Ch. de Pisan: Perseus a Andromeda (miniatura z L'épître d'Othéa, 1450-1475)

G. Vasari: Perseus a Andromeda (1570)

B. Cellini: Perseus s hlavou Medúzy (1545-1554)

P. di Cosimo: Perseus oslobodzuje Andromedu (1510-1515)

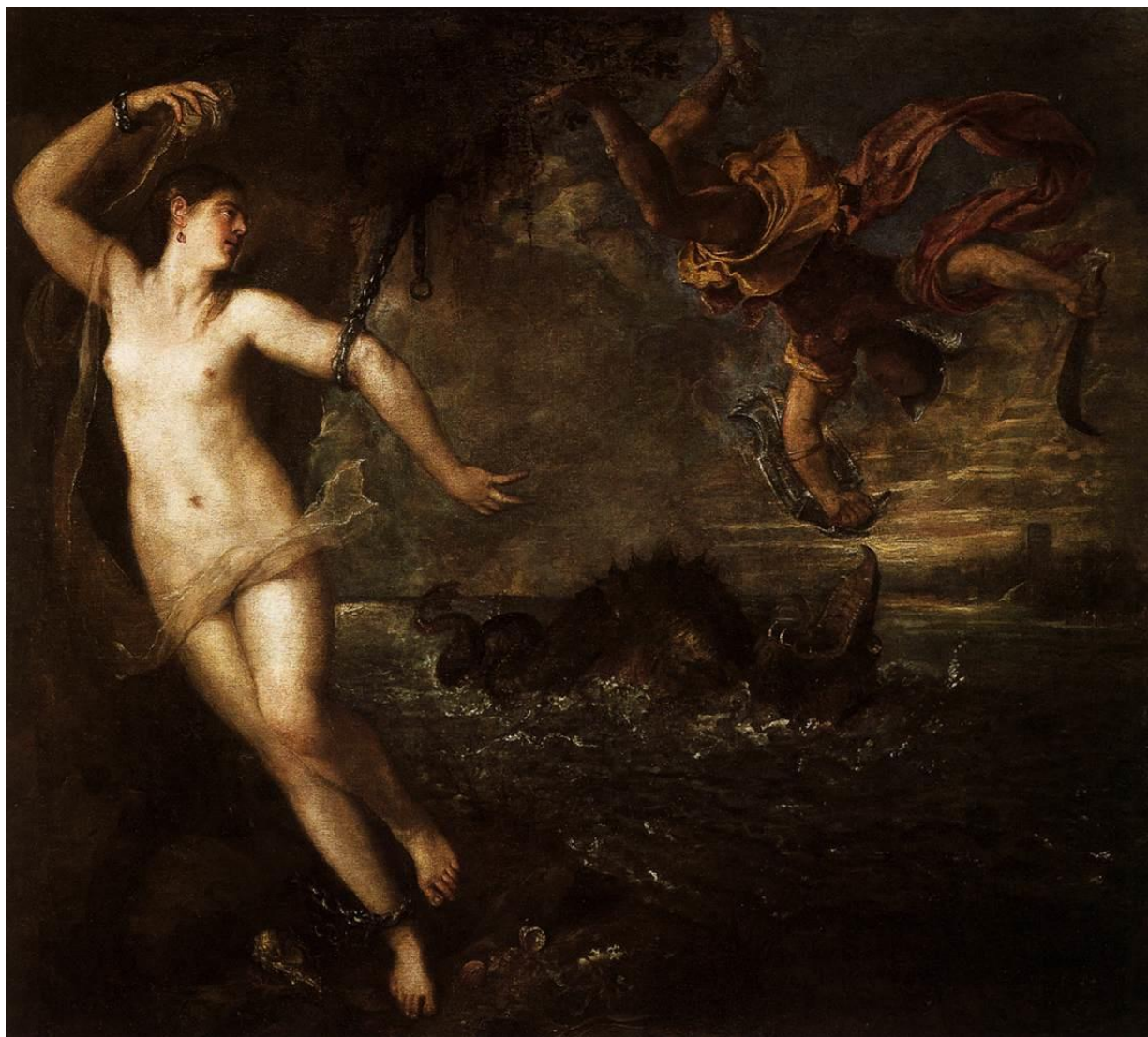
P. Veronese: Perseus oslobodzuje Andromedu (1576-1578)

A. Carracci a Domenichino: Perseus a Fineus (freska Galerie Farnese v Ríme, 1604-1606)

L. Giordano: Perseus mení Finea na kameň (17.st.)

Tizian: Perseus a Andromeda (16.st.)

T. van Thulden: Perseus oslobodzuje Andromedu (17.st.)

Q. Boel II. podľa D. Fetti: Perseus oslobodzuje Andromedu (lept, 1673)

A. R. Mengs: Perseus a Andromeda (18.st.)

Ch.-A. Coypel: Perseus zachraňuje Andromedu (18.st.)

G. Cesari: Perseus zachraňuje Andromedu

L. F. Leighton: Perseus na Pegasovi ponáhl'a zachrániť Andromedu

Autor neuvedený: Perseus zachraňuje Andromedu

S. Dalí: Perseus (1976)

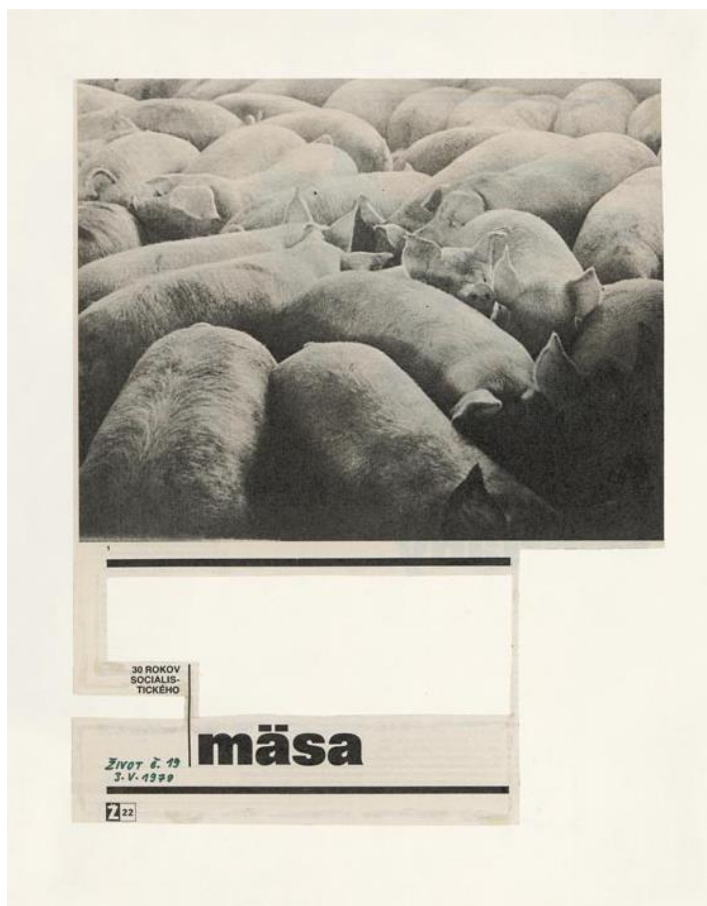
persevant - najnižší stupeň *herolda*, pomocník; najvyšším stupňom bol *kráľovský herold*; pozri *heraldika*

Perseverantia - v kresťanskej *alegórii*: *vytrvalosť*, zobrazovaná ako ženská postava s korunou; vo význame neúnavnosti symbolizovaná *oslom*; pozri *Cnosti a Neresti, atribúty a symboly*

persifláž - obecné: posmešné napodobovanie, zosmiešnenie, ironizovanie; výtvarný prístup alebo technika v 2.pol.20.st.; pozri *vtip; umenie*

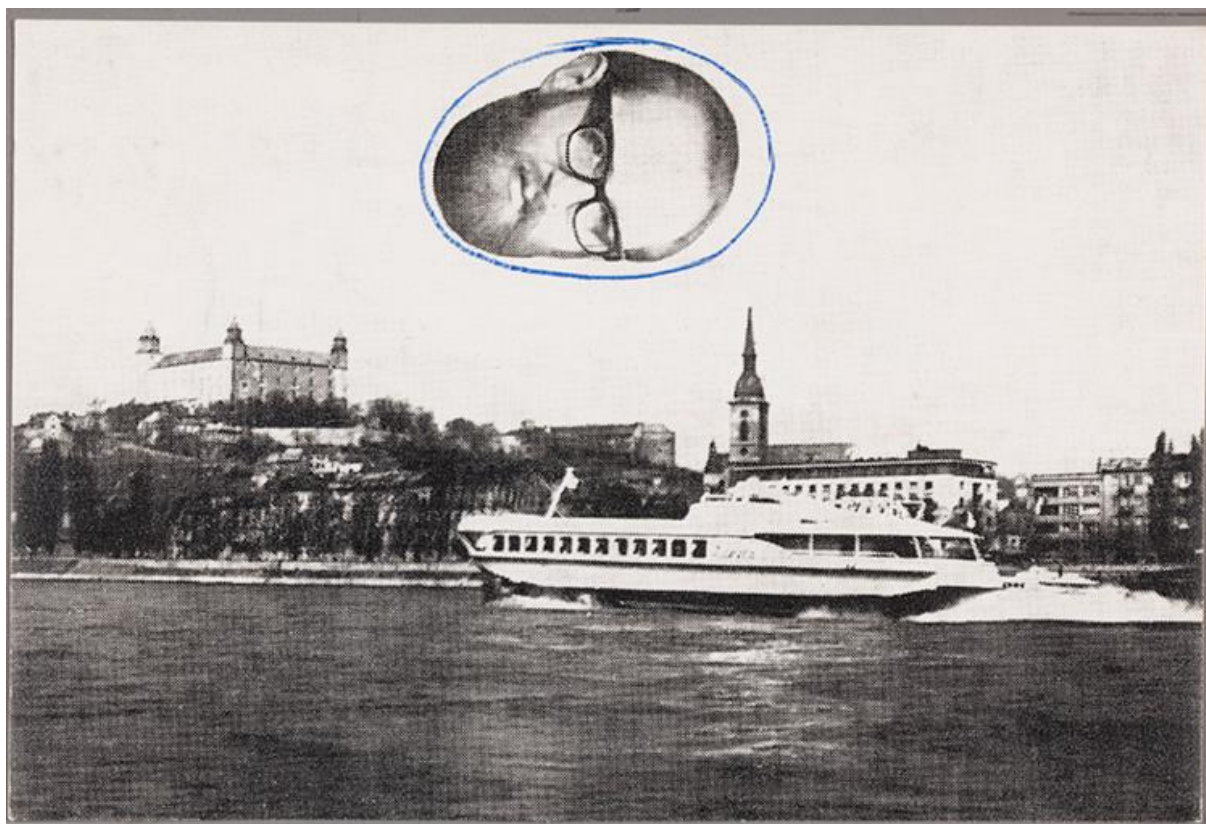
M. Bočkay: Olej na plátne

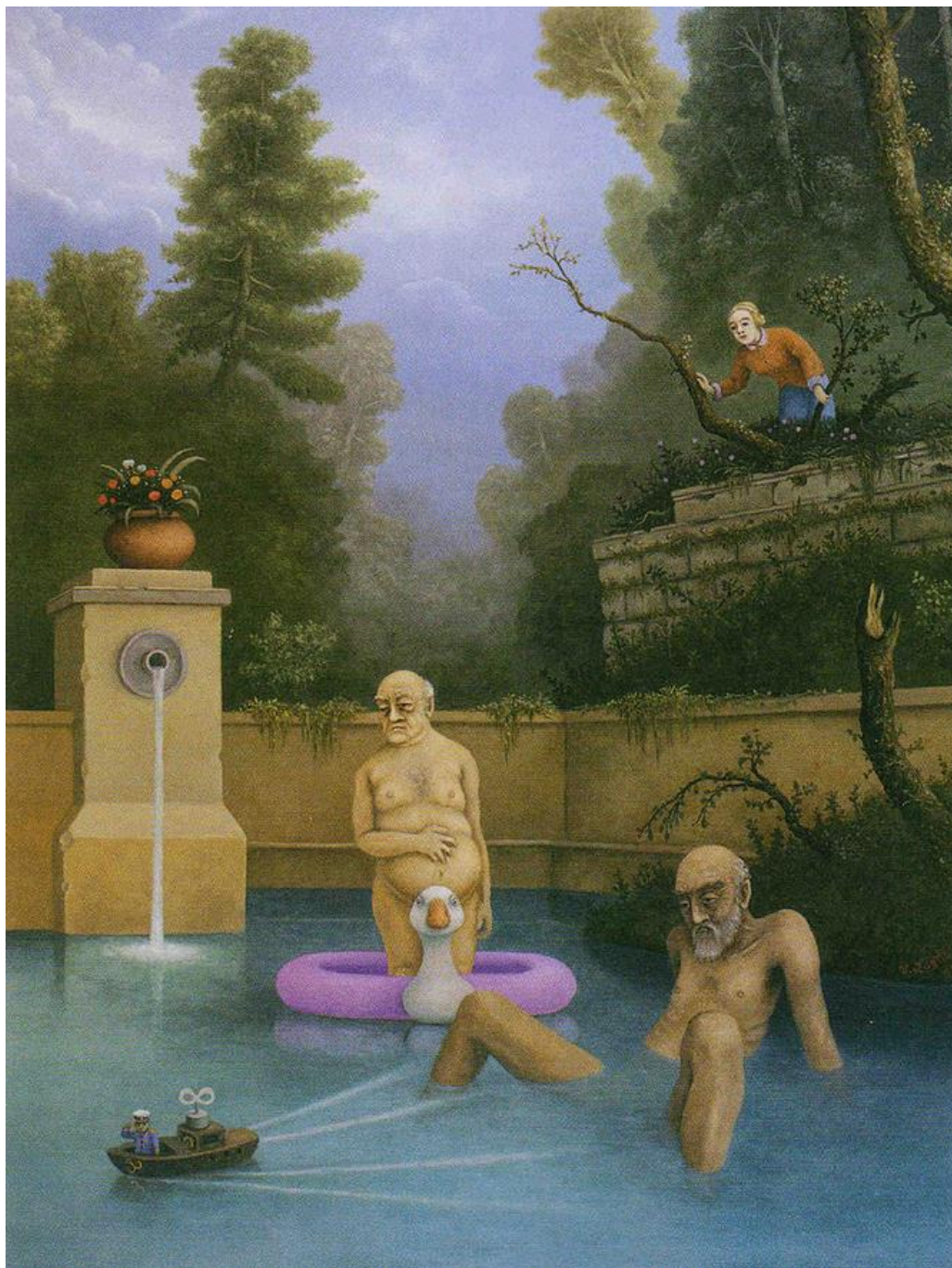
J. Koller: 30. rokov socialistického mäsa (Život č. 19. 3. V. 1979) (persifláž, 1979)

J. Koller: Tatry (persifláž, 1978)

J. Koller: Univerzálna futurologická osobnosť (černo-biela tlač, čínske pero, 1971)

V. Lustig: Zuzana a dvaja starci (persifláž, 2002)

persio - druh starovekého *farbiva organického* získavaného z *lišajníku*; práškové višňovo červené alebo modro fialové farbivo získané vysušením orsejovej pasty (pozri *orsej*); pozri *lakmus*

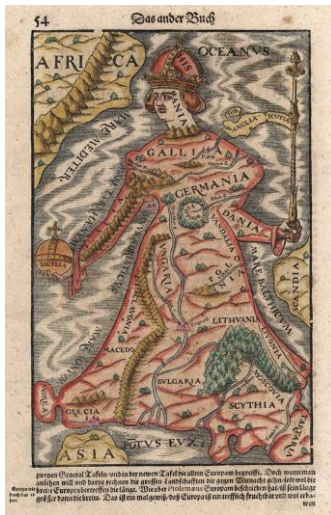
persona - v úzkom význame *maska* užívaná ako súčasť magických obradov starovekých národov; v spojení s rituálnym tancom sa stala súčasťou *antického divadla*, kde vo forme tragických, komických a *satyrských* masiek predstavovala určitý ľudský typ; pozri *Prosópon*

personálie - v knihovníctve: publikácie, obsahujúce materiál, ktorý charakterizuje život a činnosť určitej skutočnej osoby (životopisy, spomienky, korešpondenciu, nekrológy apod.); pozri *dielo literárne*

personifikácia - zobrazenie abstraktného pojmu v ľudskej podobe (pozri *fantastickosť*); pozri *Bavaria*, *Germania*, *Franconia/Frankonia*, *Bohemia*, *Moravia*, *Praha*, *Berolina*, *Silesia*, *Britania*, *John Bull*, *Marianna*, *Afrika*, *Glória*; *Korunovácia Panny Márie*; *bohovia*; porovnaj *galský kohút*, *fyrgická čiapka*; *Cnosti a Neresti*; *atribúty*, *symboly*, *alegórie a prirovnania*

É. Le Hongre: Seina (17.st., záhrada Paláca vo Versailles)

Sebastian Munster: Európa ako kráľovná
Guercino: Personifikácia astrológie (1650-1655)

A. R. Mengs: Hesperos alebo personifikácia večera
A. R. Mengs: Helios ako personifikácia poludnia

